PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI
ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e'mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO- 61- 54(9)/12/AK Łódź, dnia 29 marca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 11/2013

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie,, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 powołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy o nazwie „Umowa sprzedaży nr …" postanowienia umownego wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479^{45} ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

- *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia",*

i przyjęciu zobowiązania Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie **do podjęcia działań zmierzających do** zapobieżenia temu naruszeniu poprzez:

– zaprzestanie stosowania ww. postanowienia, poprzez jego wykreślenie z obowiązującego wzorca umowy „Umowa sprzedaży nr..." i wprowadzenie do obrotu prawnego nowego wzorca umowy o tej samej nazwie nie zawierającego powyższego postanowienia, oraz wystąpienia do konsumentów z propozycją zawarcia aneksu do obowiązujących umów

sprzedaży zawierającego postanowienie o wykreśleniu z obowiązujących umów kwestionowanego postanowienia,

nakłada się na Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez**:

– wykreślenie z wzorca „Umowa sprzedaży nr ...” postanowienia o treści *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia”,* i wprowadzenie do obrotu prawnego tak zmodyfikowanego wzorca umowy w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji,

– doręczenie konsumentom posiadającym obowiązujące umowy sprzedaży zawarte na podstawie dotychczasowego wzorca umowy propozycję zawarcia aneksu zawierającego postanowienie o wykreśleniu powyższego postanowienia z treści umów, w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Marcinowi Bręk prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie, **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt polegającej na zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pod nazwą „WARUNKI GWARANCJI” dla towarów mata masująca 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszka masująca informacji, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, ze zm.), **i przyjęciu zobowiązania** Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie **podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom** poprzez:

- wprowadzenie do „WARUNKÓW GWARANCJI” dla towarów mata masująca 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszka masująca informacji postanowienia o treści: „ Niniejsza gwarancja nie wyłącza nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”, oraz pisemnego poinformowania konsumentów posiadających obowiązujące umowy sprzedaży maty masującej 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszki masującej o tym uprawnieniu.

nakłada się na Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie, **obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez**:

- wprowadzenie do „WARUNKÓW GWARANCJI" dla towarów mata masująca 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszka masująca postanowienia o treści: „ Niniejsza gwarancja nie wyłącza nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową", w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji
- poinformowanie konsumentów specjalnym pismem o wprowadzeniu w doręczonych im do sprzedanych towarów „Warunkach gwarancji" postanowienia, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową", w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wydanej w niniejszej sprawie.

III. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 5 i 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Marcina Bręk prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania**, zawierającej:

1) kopie trzech umów zawartych w oparciu o nowy wzorzec umowy pod nazwą *„Umowa sprzedaży nr ... „* wraz z załączonymi do sprzedawanego towaru warunkami gwarancji, o ile takie umowy zostaną zawarte,
2) dane o liczbie konsumentów, którym przekazano informacje o dodatkowym uprawnieniu wynikającym z otrzymanej wcześniej gwarancji wraz z propozycją aneksu informującego o wykreśleniu z zawartych umów postanowienia o treści *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia",* oraz załączonym aneksem i dowodami potwierdzającymi wysłanie lub doręczenie powyższych pism i przykładowymi kopiami posiadanych podpisanych przez kontrahentów aneksów,
3) dane o liczbie konsumentów, którym nie przedstawiono propozycji zmiany umów zawartych w oparciu o dotychczasowy wzorzec umowy i informacji o zmianie treści „WARUNKÓW GWARANCJI" wraz z pisemnym wyjaśnieniem ewentualnych przyczyn nie przedstawienia tych propozycji,

w terminie czterech miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie badania krajowego rynku sprzedaży bezpośredniej poza lokalem przedsiębiorstwa towarów oferowanych przez przedsiębiorców polskich (sygn. akt RŁO-401-1/12/RB-AK) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu" – ustalił, iż Marcin Bręk prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie – zwany dalej: „Marcin Bręk" – prowadzi sprzedaż bezpośrednią poza lokalem przedsiębiorstwa takich towarów, jak maty masujące 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszki masujące. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorce umów pod nazwą *„Umowa sprzedaży nr ...",* a do sprzedawanych towarów dołączane są „WARUNKI GWARANCJI". Analiza przekazanych ww. wzorców umów wykazała, iż „Umowa sprzedaży nr …" zawiera postanowienie, które może zostać uznane za tożsame z postanowieniem wpisanym do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – zwanego dalej: „Rejestrem" – o którym mowa w art. 479^{45} ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – zwanej dalej: „k.p.c.", natomiast „WARUNKI GWARANCJI" nie zawierają informacji, iż „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową". W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż istnieją podstawy do postawienia Marcinowi Bręk zarzutu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów".

W dniu 17 grudnia 2012 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Marcina Bręk praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1) stosowaniu we wzorcu umowy o nazwie „Umowa sprzedaży nr …" postanowień umownych wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479^{45} ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

   „Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia",

   co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2) zaniechaniu umieszczenia w umowach zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umowy pod nazwą „WARUNKI GWARANCJI" dla towarów mata masująca 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszka masująca informacji, iż *„Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową"*, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, ze zm.) i może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Marcin Bręk w piśmie z dnia 14 stycznia 2013 r. (dowód: karty Nr 23-29) wyjaśnił, iż zakwestionowane postanowienie wzorca

umowy lub brak stosownej informacji w „WARUNKACH GWARANCJI" nie miały na celu naruszenie zbiorowych interesów konsumentów, ale ich stosowanie było następstwem niedopatrzenia, które wynikało z przeświadczenia, iż brak uwag do stosowanych wzorców umów podczas przeprowadzonej wcześniejszej kontroli ze strony Urzędy Ochrony Konkurencji i Konsumentów pozwala uznać, że stosowane przesz niego wzorce umowy są prawidłowe. Jednocześnie w powyższym piśmie Marcin Bręk zobowiązał się do zaprzestania stosowania zakwestionowanego postanowienia o treści: *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia"*, poprzez jego wykreślenie z obowiązującego wzorca umowy „Umowa sprzedaży nr..." i stosowanie nowego wzorca umowy bez tego postanowienia oraz do zamieszczenia w warunkach gwarancji na oferowane przez siebie towary postanowienia o treści: „Niniejsza gwarancja nie wyłącza nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową". Powyższe zmiany Marcin Bręk zobowiązał się wprowadzić w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się wydanej przez Prezesa Urzędu w przedmiotowej sprawie decyzji zobowiązaniowej, a w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się ww. decyzji doręczyć konsumentom posiadającym obowiązujące umowy sprzedaży zawarte na podstawie dotychczasowego wzorca umowy propozycję zawarcia aneksów informujących o wykreśleniu kwestionowanego postanowienia z treści umów, oraz o wprowadzeniu w załączonych do sprzedanych towarów warunków gwarancji postanowienia, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową".

Pismem z dnia 12 marca 2013 r. Prezes Urzędu zawiadomił Marcina Bręk o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Marcin Bręk jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedmiotem działalności Marcina Bręk jest sprzedaż artykułów gospodarstwa domowego, mat masujących, foteli masujących, poduszek masujących, masażerów do stóp itp. towarów.

Przedsiębiorca prowadzi sprzedaż bezpośrednią ww. artykułów poza lokalem przedsiębiorstwa. Umowy sprzedaży są zawierane w oparciu o wzorzec umowy pod nazwą *„Umowa sprzedaży nr…"*. Do sprzedawanych towarów Marcin Bręk dołącza karty gwarancyjne stanowiące wzorzec umowy pn. „WARUNKI GWARANCJI".

W stosowanym wzorcu umów pod nazwą „Umowa sprzedaży nr …" Marcin Bręk zamieścił postanowienie o treści: *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia"*. Natomiast we wzorcu umowy pn. „WARUNKI GWARANCJI" dla towarów mata masująca 6W1 z masażem shiatsu oraz poduszka masująca brak było informacji, iż *„Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową"*.

Do Rejestru, o którym mowa w art. 479^{45} k.p.c. w dniu 23 września 2009 r. pod numerem 1681 zostało wpisane postanowienie o treści: *„Wszelka korespondencja wysłana przez Bank do*

Kredytobiorcy pocztą lub kurierem na ostatni podany przez niego adres do korespondencji (adres zameldowania, w przypadku, gdy Kredytobiorca nie podał adresu do korespondencji), będzie uważana za doręczoną.”, uznane za niedozwolone przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt XVII AmC 513/09.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, udzielenie kupującemu gwarancji następuje bez odrębnej opłaty przez oświadczenie gwaranta, zamieszczone w dokumencie gwarancyjnym lub reklamie, odnoszących się do towaru konsumpcyjnego; określa ono obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy właściwość sprzedanego towaru nie odpowiada właściwości wskazanej w tym oświadczeniu. Nie uważa się za gwarancję oświadczenia, które nie kształtuje obowiązków gwaranta.
Natomiast na podstawie ust. 4 tego przepisu w dokumencie gwarancyjnym należy zamieścić podstawowe dane potrzebne do dochodzenia roszczeń z gwarancji, w tym w szczególności nazwę i adres gwaranta lub jego przedstawiciela w Rzeczypospolitej Polskiej, czas trwania i terytorialny zasięg ochrony gwarancyjnej. Ponadto powinno być w nim zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową.

Marcin Bręk w trakcie postepowania zobowiązał się do zaprzestania stosowania zakwestionowanego postanowienia o treści: *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia”*, poprzez jego wykreślenie z obowiązującego wzorca umowy „Umowa sprzedaży nr...” i stosowanie nowego wzorca umowy bez tego postanowienia oraz do zamieszczenia w warunkach gwarancji na oferowane przez siebie towary postanowienia o treści: „Niniejsza gwarancja nie wyłącza nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. Powyższe zmiany Marcin Bręk zobowiązał się wprowadzić w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się decyzji wydanej w przedmiotowej sprawie, a w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się ww. decyzji doręczyć konsumentom posiadającym obowiązujące umowy sprzedaży zawarte na podstawie dotychczasowego wzorca umowy propozycję zawarcia aneksów informujących o wykreśleniu kwestionowanego postanowienia z treści umów, oraz o wprowadzeniu w załączonych do sprzedanych towarów warunków gwarancji postanowienia, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś interesu jednostki lub grupy. Ustawa, w odniesieniu do przedsiębiorców

chroni wobec tego konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Marcina Bręk. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy zaistniały wskazane warunki w odniesieniu do działania i zobowiązania Marcina Bręk, a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

Ad I. i II. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszająca zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowienia wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479^{45} ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego,
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Dla uprawdopodobnienia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest każdorazowo uprawdopodobnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

1) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy,
2) działanie to jest bezprawne,
3) działanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (…). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej" – jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Marcin Bręk jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Prowadzi sprzedaż artykułów gospodarstwa domowego oraz takich towarów jak: maty masujące, fotele masujące, poduszki masujące, masażery do stóp, itp. Działalność tą prowadzi we własnym imieniu w sposób zorganizowany i ciągły, w celach zarobkowych posiada zatem status przedsiębiorcy.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Marcina Bręk praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 2)

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Porządek prawny, którego naruszenie może skutkować naruszeniem artykułu 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Tym samym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2006 r. - sygn. akt XVII AmA 32/05). W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał natomiast przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów. Katalog ten nie jest wyczerpujący. Zatem oprócz praktyk wskazanych

bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta.

Jak wyżej wskazano art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera przykładowy katalog bezprawnych działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479^{45} k.p.c.

Na mocy art. 479^{45} § 1 k.p.c. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest obowiązany przesyłać Prezesowi Urzędu odpis każdego prawomocnego wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Prezes Urzędu jest zobowiązany do prowadzenia Rejestru. Przepis art. 479^{45} § 3 k.p.c. ustanawia zasadę tzw. formalnej jawności Rejestru, stanowiąc, że Rejestr jest jawny. Jawność ta oznacza, że Rejestr jest dostępny dla każdego zainteresowanego, czyli wszyscy mają do niego prawo wglądu. Skutkiem formalnej jawności Rejestru jest niemożność zasłaniania się nieznajomością dokonanych w nim wpisów. W Rejestrze tym przytacza się treść postanowień wzorców umowy uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone.

Zgodnie z art. 479^{43} k.p.c. od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do Rejestru prawomocny wyrok ma skutek wobec osób trzecich. W ocenie Prezesa Urzędu, wpisanie postanowień do tego Rejestru oznacza zatem, że od tej chwili są one zakazane we wszystkich wzorcach umów. Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców z danej branży. Za takim ujęciem przemawia podstawowy cel postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jakim jest usunięcie z obrotu postanowień, które Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym, bądź dobrymi obyczajami. Chodzi bowiem o to, by prawa i obowiązki przyszłych potencjalnych konsumentów nie były kształtowane na podstawie postanowień umownych uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone. Ponadto, zdaniem Prezesa Urzędu, zakaz stosowania niedozwolonych postanowień wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479^{45} k.p.c., dotyczy także postanowień podobnych. Może zdarzyć się bowiem taka sytuacja, w której przedsiębiorca stosować będzie umowę, w której zawarte będą postanowienia, których istota jest taka sama, lecz konstrukcja gramatyczna, szyk wyrazów w zdaniu są różne. W związku z tym, zakazane jest też stosowanie postanowienia, którego zakres jest tożsamy z zakresem postanowienia wpisanego do tego Rejestru. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność tychże postanowień.

Stanowisko Prezesa Urzędu znajduje uzasadnienie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. o sygnaturze akt III SZP 3/06 wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określone postanowienie za niedozwolone w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ono wpisane do Rejestru, praktyki naruszającej zbiorowe

interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych postanowień zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające na przykład na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty postanowień.

Bezprawność postanowienia wskazanego w pkt I. sentencji niniejszej decyzji.

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienie o treści: *Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia",* jest tożsame co do celu i skutku z niedozwolonym postanowieniem umownym, wpisanym do Rejestru, pod numerem 1681, o treści: „Wszelka korespondencja wysłana przez Bank do Kredytobiorcy pocztą lub kurierem na ostatni podany przez niego adres do korespondencji (adres zameldowania, w przypadku, gdy Kredytobiorca nie podał adresu do korespondencji), będzie uważana za doręczoną.".

Z uzasadnień do powyższego wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynika, że postanowienie to zostało uznane za niedozwolone, gdyż w świetle art. 61 § 1 zd. 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) – zwanej dalej: :"k.c." – oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Zatem oświadczenie woli składane innej osobie może być uznane za skutecznie doręczone jedynie wówczas, gdy dotarło do tej osoby w sposób umożliwiający jej zapoznanie się z jego treścią. Zarówno treść kwestionowanego postanowienia jak i treść ww. postanowienia wpisanego do Rejestru, stwierdzają domniemanie doręczenia korespondencji konsumentowi, a tym samym przyjęcie przez konsumenta oświadczenia woli przedsiębiorcy niezależnie od faktu, że konsument mógł nie mieć możliwości zapoznania się z treścią oświadczenia woli przedsiębiorcy.

Zarówno postanowienie stosowane przez Marcina Bręk, jak i postanowienie wpisane do Rejestru pod numerem 1681 narusza w ten sam sposób dobre obyczaje oraz rażąco narusza interes konsumentów.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Marcina Bręk praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Bezprawność praktyki wskazanej w pkt II. sentencji niniejszej decyzji.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Zwrócił na to uwagę Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (sygnatura akt XVIII AmA 32/05) wskazując, iż art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, (którego odpowiednikiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest art. 24 ust. 2), nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich

podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

W ocenie Prezesa Urzędu zaniechanie umieszczenia w dokumencie gwarancyjnym pod nazwą „Karta gwarancyjna" informacji, iż *„Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową",* jest bezprawne w świetle obowiązujących przepisów prawa i stanowi praktykę naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wskazaną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wymogi, jakim powinien odpowiadać dokument gwarancyjny określa art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Zgodnie ze zdaniem drugim tego przepisu w dokumencie gwarancyjnym powinno być zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową. Ustawodawca wprowadził obowiązek umieszczenia przedmiotowego zastrzeżenia w dokumencie gwarancyjnym, w celu niedopuszczenia do sytuacji wprowadzenia konsumenta w błąd, co do przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową i zapobiegnięcia wywołania przekonania o wyłączeniu ww. uprawnień poprzez udzieloną gwarancję. Zastrzeżenie o podobnej treści i funkcji jest zawarte w art. 6 ust. 5 dyrektywy 99/44, a także w art. 579 k.c., według którego kupujący może wykonywać uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne niezależnie od uprawnień wynikających z gwarancji[1]. Treść przedmiotowego zastrzeżenia wynika także z postanowienia art. 11 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, który zabrania ograniczenia bądź wyłączenia uprawnień przysługujących nabywcy z tytułu niezgodności towaru z umową, co dotyczy także treści oświadczenia gwarancyjnego, które w żaden sposób nie może pogarszać pozycji prawnej kupującego, tj. poprzez eliminację bądź modyfikację uprawnień wynikających z ustawy ze względu na niezgodność towaru z umową bądź chociażby wpływ na kolejność dochodzenia roszczeń w konkurencji z wynikającymi z gwarancji. Ustawowy wymóg wprowadzenia przedmiotowego zastrzeżenia, podobnie jak wskazanego w zdaniu pierwszym art. 13 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, ma walor informacyjny dla kupującego, do którego winien należeć wybór uprawnienia i jego realizacji pomiędzy wynikającymi z gwarancji bądź niezgodności towaru z umową[2]

Zaniechanie przez Marcina Bręk umieszczenia w dokumencie gwarancyjnym postanowienia, iż *„Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową"* może prowadzić do sytuacji, w której konsument, poinformowany jedynie o możliwości dochodzenia roszczeń wynikających z gwarancji, nie zrealizuje przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Konsument nie otrzymał bowiem istotnej informacji, iż udzielona gwarancja nie powoduje utraty uprawnień wynikających z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową.

---

[1] W kwestii wykładni oraz rozbieżności w doktrynie z nią związanych - zobacz np. A. Brzozowski, *Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz*, Warszawa 2003, s. 73-75; E. Łętowska, *Prawo umów konsumenckich*, Warszawa 2002, s. 436-438 i powołana tam literatura.

[2] zobacz w: Pecyna Marlena Komentarz do art.13 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.02.141.1176)

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Marcina Bręk praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została uprawdopodobniona**.

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Ze zbiorowym interesem konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż „ (…) *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów.”* (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ma do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zapoznali się, bądź mogli zapoznać się z dostępnymi wzorcami umowy i zawarli, bądź mogli zawrzeć z Marcinem Bręk umowę zawierającą niedozwolone postanowienia umowne. W tej sytuacji bezprawne zachowanie Marcina Bręk nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Marcina Bręk.

Stosowanie opisanych wyżej praktyk może godzić zatem w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Marcina Bręk praktyk wskazanych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może,

w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Ponadto, stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przyjmując zobowiązanie Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

Jak Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy uprawdopodobniły, że Marcin Bręk stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone kolejno w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 i art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Marcin Bręk w trakcie postepowania zobowiązał się do zaprzestania stosowania zakwestionowanego postanowienia o treści: *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia”*, poprzez jego wykreślenie z obowiązującego wzorca umowy „Umowa sprzedaży nr...” i stosowanie nowego wzorca umowy bez tego postanowienia oraz do zamieszczenia w warunkach gwarancji na oferowane przez siebie towary postanowienia o treści: „Niniejsza gwarancja nie wyłącza nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. Powyższe zmiany Marcin Bręk zobowiązał się wprowadzić w terminie dwóch tygodni od dnia uprawomocnienia się decyzji wydanej w przedmiotowej sprawie, a w terminie trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się ww. decyzji doręczyć konsumentom posiadającym obowiązujące umowy sprzedaży zawarte na podstawie dotychczasowego wzorca umowy propozycję zawarcia aneksów informujących o wykreśleniu kwestionowanego postanowienia z treści umów, oraz o wprowadzeniu w załączonych do sprzedanych towarów warunków gwarancji postanowienia, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

W ocenie Prezesa Urzędu, złożone przez Marcina Bręk zobowiązanie jest zupełne, gdyż w równorzędny sposób zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy zawarli z nim umowy, jak i tych, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy w przyszłości.

Prezes Urzędu uznał, iż wskazane przez Marcina Bręk terminy na wykonanie obowiązków wynikających ze złożonego zobowiązania są wystarczające na ich zrealizowanie, a także pozwolą na szybkie wyeliminowanie skutków praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I i II sentencji niniejszej decyzji.**

Ad III. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę również obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Marcina Bręk obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania w terminie 4 miesięcy (czterech miesięcy) od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, zawierającej:

1) kopie trzech umów zawartych w oparciu o nowy wzorzec umowy pod nazwą *„Umowa sprzedaży nr … „* wraz z załączonymi do sprzedawanego towaru warunkami gwarancji, o ile takie umowy zostaną zawarte,
2) dane o liczbie konsumentów, którym przekazano informacje o dodatkowym uprawnieniu wynikającym z otrzymanej wcześniej gwarancji wraz z propozycją aneksu informującego o wykreśleniu z zawartych umów postanowienia o treści *„Pisma nieodebrane przez Kupującego z uwagi na zmieniony adres zamieszkania, adres pracy lub adres do korespondencji będą pozostawiane w aktach ze skutkiem doręczenia”,* oraz załączonym aneksem i dowodami potwierdzającymi wysłanie lub doręczenie powyższych pism i przykładowymi kopiami podpisanych przez kontrahentów aneksów,
3) dane o liczbie konsumentów, którym nie przedstawiono propozycji zmiany umów zawartych w oparciu o dotychczasowy wzorzec umowy i informacji o zmianie treści „WARUNKÓW GWARANCJI” wraz z pisemnym wyjaśnieniem ewentualnych przyczyn nie przedstawienia tych propozycji,

Prezes Urzędu uznał, że tak określony termin jest wystarczający dla Marcina Bręk do przygotowania i przekazania Prezesowi Urzędu dowodów wykonania złożonego zobowiązania.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie III. sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 1 i 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Z-ca Dyrektora Delegatury

Andrzej Kędzia

Otrzymuje:

Marcin Bręk F.H.U. BIOMED Marcin Bręk w Dobieżynie

Dobieżyn ul. Podgórna 33
64-320 Buk